

Teresa Bernadetta Kulik, Jolanta Pacian, Anna Pacian, Hanna Skórzyńska, Agata Stefanowicz

Obowiązek zachowania tajemnicy lekarskiej

Streszczenie

Celem pracy jest przedstawienie unormowań prawnych dotyczących tajemnicy lekarskiej, obowiązku jej zachowania oraz przestrzegania. Każdy lekarz zobowiązany jest do zachowania tajemnicy zawodowej. Obowiązek ten wynika zarówno ze składanej przez lekarzy przysięgi Hipokratesa jak i z regulacji prawnych zawartych w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz w ustawie o zakładach opieki zdrowotnej. Powyższe akty prawne traktują również o sytuacjach, w których lekarz zwolniony jest z obowiązku zachowania tajemnicy lekarskiej. Te sytuacje należą do wyjątków, które tylko po części usprawiedliwiają odstąpienie od obowiązku nałożonego przez ustawy. Unormowania prawne stanowiące o zwolnieniach z obowiązku zachowania tajemnicy lekarskiej nie chronią skutecznie informacji przekazywanych przez pacjentów, dotyczących ich stanu zdrowia. Obowiązek dyskrecji lekarskiej, będący bardzo ważnym elementem etosu lekarza, powinien wynikać z życzliwości i szacunku do pacjenta. Dyskrecja powinna stanowić bezpośredni przejaw taktu i delikatności, należących do głównych zasad i cnót zawodowych lekarza. Relacje między lekarzem, a pacjentem powinny być oparte na zaufaniu. Społegliwy lekarz chroni tajemnice pacjenta jak własne. Poza względami moralnymi dyskrecja lekarza bezpośrednio powinna przekładać się na skuteczność jego działań. Według najsurowszych reguł prawa lekarz zobowiązany jest zachować w tajemnicy wszystkie informacje, jakie uzyskał na temat swojego pacjenta, nawet jeżeli są to dane inne niż medyczne.

The obligation to maintain the medical confidentiality

Summary

The purpose of the work is to present the legal regulations in regards to the medical confidentiality, the obligation to maintain it and to act in accordance to it. All medical doctors are subject to keeping the professional confidentiality. This duty is drawn from the Hippocratic oath done by doctors and also from the law on profession of medical doctor and profession of dentist and the law on health care centers. The mentioned laws regulate also the situations when a medical doctor can be discharged from maintainng the duty of medical confidentiality. Those situations are to be treated as exceptions only in a part explaining departure from the obligation imposed by the law. Legal regulations in regards to the exemption from the obligation of maintaing the medical confidentiality do not protect information given by the patients or relating to their health state. The obligation of doctors discretion which is a significant element of doctor's ethics should result from kindness and respect towards a patient. Discretion should be obvious manifestation of diplomacy, gentleness which constitute the main principles and professional virtues of a medical doctor. The patient-doctor relations should be based on trust. Trustworthy doctor protects the patient's secrets as his own. Doctor's discretion is important not only from the moral point of view but also should be indicator of his efficiency. According to the most severe legal regulations, a medical doctor is obliged to maintain all information given by and regarding the patient, even if it does not constitute medical information.

Обязательство сохранения врачебной тайны

Резюме

Целью работы является представление нормализации правовых норм касающихся врачебной тайны, обязанности её сохранения и соблюдения. Каждый врач обязан хранить врачебную тайну. Это обязательство проистекает как из приносимой врачами клятвы Гиппократовской так и правовых положений, содержащихся в законе о профессии врача и стоматолога а также закона о медицинских учреждениях. Выше приведенные законы оговаривают также ситуации, в которых врач освобождается от обязательства соблюдения врачебной тайны. Эти ситуации являются исключением, которое лишь отчасти оправдывает отступление от обязательств, налагаемых законами.

Правовые положения, предусматривающие освобождение от обязательства по соблюдению врачебной тайны не обеспечивают эффективной защиты информации, предоставленной пациентами, касающихся состояния их здоровья.

Обязательство сохранения врачебной тайны, которая является очень важной частью врачебной этики, должны проистекать из доброты и уважение к пациенту. Дискретность должна быть непосредственным проявлением такта и деликатности, которые являются основными принципами и добродетелью врача. Отношения между врачом и пациентом должны быть основаны на доверии. Надёжный врач должен хранить секреты пациента как свои собственные.

Помимо моральных соображений, дискреция доктора должна непосредственно переноситься на эффективность его действий. Согласно строжайшим правилам врач должен соблюдать конфиденциальность всей полученной информации о своего пациента, даже если это данные иного, чем медицинский, характера.